

## قد وضـع الميزان

اندیشه‌ای بر انتشار کتاب اقدس<sup>(۱)</sup>

هو سماء قد زَيَّتَاهَا بِأَنْجُمَ الْأَوْامِرِ وَالنَّوَاهِي ... قُلْ يَا قَوْمٌ خُذُوهُ بِيَدِ التَّسْلِيمِ ... لِعُمرِي قد نَزَّلَ عَلَىٰ  
شَأْنٍ يَتَحِيرُ مِنْهُ الْعُقُولُ وَالْإِفْكَارُ أَنَّهُ لَحْجَةُ الْعَظَمِيِّ لِلْوَرَىٰ وَبِرْهَانِ الرَّحْمَنِ لِمَنْ فِي الْأَرْضِينَ وَ  
السَّمَوَاتِ ... طَوْبَى لِذَاقِتِهِ يَجِدُ حَلَاوَتَهَا وَلَذِي بَصِّرَ يَعْرُفُ مَا فِيهَا وَذِي قَلْبٍ يَطْلُبُ بِرْمُوزَهَا وَ  
اسْرَارَهَا تَالِلَهُ يَرْتَعِدُ ظَهَرُ الْكَلَامِ مِنْ عَظَمَةِ مَا نَزَّلَ وَإِشَارَتِ الْمُقْتَنَعَةِ لِشَدَّةِ ظَهُورِهَا<sup>(۲)</sup> ... هَذَا كَتَابٌ  
أَصْبَحَ مَصْبَاحَ الْقَدْمِ لِلْعَالَمِ وَصَرَاطَهُ الْأَقْوَمُ بَيْنَ الْعَالَمِينَ قَلَ أَنَّهُ لِمَطْلَعِ عِلْمِ اللَّهِ لَوْ اتَّمْتُ تَعْلِمُونَ وَ  
مَشْرِقَ اُوْمَرِ اللَّهِ لَوْ اتَّمْتُ تَعْرِفُونَ<sup>(۳)</sup> ... قَلْ هَذَا رُوحُ الْكِتَابِ قَدْ نَفَخَ بِهِ فِي الْقَلْمَ الْأَعْلَىٰ وَأَنْصَعَ مَنْ  
فِي الْاِنْشَاءِ إِلَّا مَنْ أَخْذَتْهُ نَفَحَاتُ رَحْمَتِي وَفَوَحَاتُ أَلْطَافِي الْمَهِيمَنَةِ عَلَى الْعَالَمِينَ<sup>(۴)</sup> ...

در این آیات که عمدۀ از کتاب اقدس اخذ شده، حضرت بهاء‌الله بنفسه المقدّس بر رتبه متعالی و مقام  
بی مثیل کتاب اقدس در میان آثار مبارکه ایشان شهادت می‌دهند. این کتاب، به فرموده حضرت ولی امرالله،  
”در بین صحف و آسفار سماویه بی‌نظیر و مثیل و عدیل است.”<sup>(۵)</sup> این سفر مبین، کتاب اساسی و مهم، یعنی  
”ام‌الکتاب”<sup>(۶)</sup> در این ظهور می‌باشد. در کتاب ایقان تلویحاً با این بیان به کتاب اقدس اشاره شده است، ”...  
کتاب او که رجوع کلّ کتب به آن است و مهیمن است بر جمیع کتب.”<sup>(۷)</sup> حضرت ولی امرالله آن را به این  
صورت مورد مدح و ستایش قرار داده‌اند، ”این سفر بدیع مخزن احکام و شریعت ریانیه است که اشعیای  
نبی بدان بشارت داده و حضرت یوحنا در مکاشفات خویش به ‘سماء جدیده’ و ‘ارض جدیده’ و ‘هیکل  
ربّ’ و ‘مدینه مقدّسه’ و ‘عروس’ و اورشلیم جدید النازل مِنَ السَّمَاءِ‘ تشبیه نموده است.”<sup>(۸)</sup>  
در مقایسه با اهمیت این اثر و رتبه بی مثیل آن، علاقه و توجهی است که بهائیان به آن نشان داده‌اند که  
در قلت مؤتمرها، سخنرانی‌ها و دوره‌های آموزشی برای تدریس آن مشهود و معلوم می‌گردد. این موضوع ابدًا

۱- این مطلب در (1993) Bahá'í Studies Review 3.1 انتشار یافته است.

۲- قرن بدیع، طبع کانادا، ص ۴۳۲

۳- کتاب اقدس، بند ۱۸۶

۴- مقاله‌ای در معرف کتاب اقدس، بدیع‌الله فرید، طبع مؤسسه ملی مطبوعات امری، ۱۳۰ بدبیع، صفحه ۱۷ / اسرار‌الآثار خصوصی، ج ۱، ص ۱۶۵

۵- قرن بدیع، ص ۴۲۷

۶- اقدس، بند ۱۰۳ / قرآن سوره آل عمران، آیه ۴؛ سوره رعد، آیه ۴۰؛ سوره بروج، آیه ۲۲

۷- کتاب ایقان، طبع ۱۵۵ بدبیع، آلمان، جنة ملی نشر آثار بهائی به زبان فارسی و عربی، صفحه ۱۳۱

۸- قرن بدیع، ص ۴۲۶

حیرت‌انگیز نیست، زیرا تا امسال<sup>(۹)</sup> ترجمه معتبری از متن کامل این کتاب به یک زبان عمدۀ غربی در دست نبود. تقریباً یک سوم این کتاب توسط حضرت ولی امرالله ترجمه و عمده‌ در طی گلچینی از بیانات مبارکه موسوم به منتخباتی از آثار حضرت بهاءالله<sup>(۱۰)</sup> انتشار یافت.<sup>(۱۱)</sup> در زمرة این منتخبات می‌توان فقراتی را یافت که در طی آنها حضرت بهاءالله مبنای تقین خود را که، همراه با مفهوم تسلیل ظهورات الهیه، که در کتاب ایقان مطرح گردیده و قسمت اصلی الهیات بهائی<sup>(۱۲)</sup> را تشکیل می‌دهد، تشریح می‌فرمایند.

تلخیص و تدوین حدود و احکام<sup>(۱۳)</sup> که در سال ۱۹۷۳ توسط بیت‌العدل اعظم انتشار یافت حاوی همین فقراتی است که توسط حضرت شوق افندی ترجمه شد. یکی از اهداف تعیین شده در مرکز جهانی برای جهاد کبیر اکبر روحانی ده‌ساله توسط حضرت ولی امرالله، تدوین احکام و حدود کتاب اقدس بود و هیکل مبارک رئوس کلی خلاصه‌ای از احکام و تدوین و تنظیم آنها به زبان انگلیسی و یادداشت‌هایی به زبان فارسی را در زمان صعود در سال ۱۹۵۷<sup>(۱۴)</sup>، از خود به جای گذاشتند. برخی فقراتی که بعد‌ها تحت نظرات و هدایت بیت‌العدل اعظم ترجمه و انتشار یافت در آنچه که متعاقب آن منتشر شد نیامده است. از جمله آمال حضرت ولی امرالله بود که تلخیص و تدوین حدود و احکام بتواند به عنوان "شرط لازم"<sup>(۱۵)</sup> برای ترجمه کامل و

۹- توضیح مترجم: ترجمه انگلیسی کتاب مستطاب اقدس در سال ۱۹۹۲ و نسخه اصل با منضمه‌ای فارسی آن در سال ۱۹۹۵ توسط بیت‌العدل اعظم انتشار یافت. در مقدمه نسخه فارسی آمده است: "چنانچه بر کل معلوم است کتاب مستطاب اقدس سالیان متعددی به صورت شیخ خطی و چاپی در دسترس یاران بوده است. حال که ترجمة این سفر جلیل به زبان انگلیسی تکمیل و با ملحقات و توضیحات متعدده منتشر گردیده، حسب الامر معهد اعلیٰ کلیه این توضیحات از انگلیسی به فارسی ترجمه و با متن کتاب اقدس و ملحقات در این مجلد به طبع رسیده است.

۱۰- توضیح مترجم: *Gleanings from the Writings of Baha'u'llah* طبع ۱۹۳۲ و ۱۹۵۲ توسط محفوظ روحانی ملی بهائیان ایالات متحده. نسخه اصل بیانات مبارکه تحت عنوان فوق در سال ۱۴۱ بدیع توسط لجنة نشر آثار امری بلسان فارسی و عربی در آلمان انتشار یافت.

۱۱- فقرات ۳۷، ۵۶، ۷۰-۷۲، ۹۸، ۱۰۵، ۱۵۰، ۱۵۹

۱۲- اصطلاح الهیات «theology» برای هر گونه تفکر منظم، تحلیلی و سیستماتیک در خصوص ظهور الهی به کار می‌رود. در خصوص مفهوم "الهیات بهائی" به مقاله Prolegomena to Baha'i Theology (مقدمه‌ای بر الهیات بهائی) اثر جک مک‌لین Jack McLean مندرج در ۵:۱ Philosophical Theology و Journal of Baha'i Studies مندرج در ۶:۴-۷:۲، ۱۹۹۲:۶۶-۹۱ Baha'i Scholarship (الهیات فلسفی در تبعیات بهائی) مندرج در Baha'i Studies Bulletin ۱۰۳، ۱۹۹۲:۷۴-۷۶ اثر رابرт پری Robert Parry مراجعه نمایید.

۱۳- توضیح مترجم: این کتاب قبلاً به طور مستقل با عنوان Synopsis and Codification انتشار یافت و اینک با تغییراتی ضمیمه کتاب مستطاب اقدس، صفحات ۷۴ الی ۱۰۳، انتشار یافته است.

۱۴- ۱۳۳۶ شمسی

۱۵- دیباچه کتاب اقدس، نشر مرکز جهانی، ص ۳ "[حضرت ولی امرالله در سنّت ۱۹۵۳ ميلادي تلخیص و تدوین حدود و احکام کتاب مستطاب اقدس را یکی از اهداف نقشه ده ساله معین فرموده تحقّق آن را شرط لازم برای ترجمه کتاب اقدس به لسان انگلیسی مقرر داشتند.]

انتشار کتاب مستطاب اقدس، که با حواشی فراوان و توضیحات مفصله همراه باشد، به کار آید.

بهائیان خود را برای این واقعه، که بیتالعدل اعظم آن را به عنوان "اقدام خطیری که به تنهائی دوره جدیدی را در سیر بلوغ و تکامل عالم بهائی آغاز می‌کند" (۱۶) توصیف می‌فرمایند، کاملاً آماده ساختند. چنین پیشرفت نکان دهنده و بُهت آوری دو امر خطیر را در پیش روی بهائیان قرار می‌دهد که مستلزم بذل مجاهدات عظیمه است. اوّل آن که، آنها خودشان باید عامل به حکم "خذوه یید التسلیم" (۱۷) گردد، کتابی را مطالعه نمایند که حضرت بهاءالله آن را "مصابح القدم للعالم و صراطه الاقوم يبن العالمين" (۱۸)، کتابی که باعث شد "انصاع مَنْ فِي الْأَنْشَاء" (۱۹) توصیف فرمودند. آنها تشویق می‌شوند بر تعالیم اصلی و عمدۀ دیانت خود، مانند عهد و میثاق (۲۰)، سلطنت الهیه (۲۱)، عقیده به "عصمت اعظم" مظہر ظہور الهی (۲۲)، مطلق و کامل بودن شریعت الهی (۲۳) و مفهوم حریت از نظر حضرت بهاءالله (۲۴) مرکز نمایند. اگر آنها بر این اساس مستقیم و محکم بمانند به "استقامت کبری" (۲۵) فائز می‌شوند. نفوسي که به این حقائق اساسیه، این "اصل اسنی و مقام اعلی" (۲۶) که حضرت بهاءالله به لسانی غالب و نافذ در کتاب اقدس بیان فرموده‌اند متمسک نباشند، "تحرّکه اریاح الشبیهات و تقلیله مقالات المشرکین". (۲۷)

امر خطیر دیگری که با انتشار کتاب اقدس پیش روی بهائیان قرار می‌گیرد، عکس العمل عامّة ناس است. نهادهای مذهبی و جمیع نفوسي که امر مبارک را بدون ادنی احترامی می‌نگرند و بدان سوء ظن دارند بدون هیچ تأمل و درنگی کتاب را بر مبنای معیارها و تصوّرات خویش مورد قضاوت قرار داده علنًا به انتقاد از آن خواهند پرداخت.

انتشار این کتاب به یک زبان غربی آزمایشی برای خود بهائیان خواهد بود. مطمئنًا تصادف نبود که بیتالعدل اعظم در سال ۱۹۸۷ مجموعه موسوم به بحران و ظفر (۲۸) را منتشر ساختند. جامعه بهائی کاملاً واقف است که احتجاج بحران و ظفر، موّققیت و مصیبت، از بدایت تأسیس، رشد و توسعه اش را رقم زده و تهاجمات مکرّر که از خارج از جامعه و اعضاء آن هیکل امرالله را هدف قرار داده، در زمرة معمول ترین و عادی ترین بحرانهایی بوده که امر الهی را در بر گرفته است. انتشار کتاب اقدس به یک لسان غربی بلا تردید این جریان را سرعت خواهد بخشد، و امر الهی را، به مراتب بیش از آنچه که در گذشته تجربه کرده، در مواجهه مستقیم و شدیدی با قوای بی‌ایرانی، کفر و تعصّب، و نیز قوای مذهبی عصر و زمان ما قرار خواهد داد. حضرت بهاءالله

۱۷- بیان حضرت بهاءالله، مندرج در قرن بدیع، ص ۴۲۳

۱۶- پیام رضوان ۱۹۹۱

۱۹- مقاله‌ای در معرفی کتاب اقدس، ص ۱۷

۱۸- کتاب اقدس، بند ۱۸۶

۲۰- کتاب اقدس، بندهای ۱-۴

۲۱- کتاب اقدس، بند ۷ / لوح اشرافات، مجموعه اشرافات، ص ۵۷

۲۲- کتاب اقدس بندهای ۴۷، ۱۶۱-۱۶۲ و ۹۹ / تجلی دوم از لوح تجلیات، مجموعه اشرافات، صفحه ۲۰۲؛ لوح اشرافات، مجموعه اشرافات، ص ۵۸ به بعد

۲۳- کتاب اقدس، بندهای ۴-۲؛ لوح رضوان العدل، آثار قلم اعلی ج ۴، ص ۲۵۳، منتخبان از آثار حضرت بهاءالله، ص ۱۱۶

۲۴- کتاب اقدس، بندهای ۱۲۶-۱۲۲

۲۶- همان مأخذ

۲۵- کتاب اقدس، بند ۱۶۳

۲۷- همان مأخذ

از مؤمنین به خود خواسته‌اند که، "بِرَدَّ مَنْ رَدَّ عَلَى اللَّهِ آنِچَهْ قَادِرْ بَاشَنْدْ بُنْوِيْسِنْدْ."<sup>(۲۹)</sup> بهائیان، اعم از فردی یا جمعی، کاملاً توصیه و هدایت می‌شوند که با استفاده از استدلال‌های منطق، قوی و منسجم، مبتنی بر ایمان محکم و درک صحیح تعالیم اساسی دیانتشان و شرایط مذکور در مقدس‌ترین کتابشان، کتاب اقدس، خود را برای دفاع از امر مبارک آماده سازند.

باید به خاطر داشت که اروپاییان در اوآخر قرن بیست آنقدر آمادگی نداشتند که چنین اثری را دری کنند. آنها بر اساس تفکر مذهبی خود، نسبت به شکل اخیر مسیحیت که، حتی در تاریخ اوّلیه خود، نظریه‌ها و عقایدی را ایجاد کرد که از اصل و مبدأ خود بسیار دور بود و با تعالیم امر بهائی بسیار متفاوت است، احساس تعهد می‌کنند. بعلاوه، سه قرن تغییر فکر اروپایی تأثیر خود را بر کلیساها باقی گذاشته است. همانطور که هرگونه بحثی با یک عالم الهیات فوراً مکشوف می‌سازد، آنها اندیشه‌هایی غیرمذهبی را اختازد کرده‌اند که با سنت کلیمی - مسیحی - اسلامی، که امر بهائی نیز خود را مبتنی بر آنها ساخته، بسیار متفاوتند. فی‌المثل، یک عالم جوان الهیات کاتولیک، که امر بهائی را به طور کامل، با احساس علاقه و نظر موافق، مورد مطالعه قرار داده، وقتی متوجه شده آنچه که از فرد مؤمن خواسته می‌شود تسلیم صرف و محض در مقابل شریعت و حکم الهی است، بسیار آشفته و پریشان شده است. او می‌گوید که خود را از ورطه سنت‌گرایی رهایی نبخشیده که در ورطه مشابه دیگری بیفکند. او از این اندیشه و نظریه متوحش شد که اراده مطلقه خداوند را که به مؤمنین می‌گوید چگونه عمل کنند و چسان زندگی کنند، پذیرد. او می‌گفت که از این دو، او انجیل را ترجیح می‌دهد، که فرد را مخیر می‌سازد که زندگی اش را به دلخواه خویش و منطبق با آراء و دیدگاه‌های رایج و متدالو انسان، زندگی و جامعه هدایت نماید.<sup>(۳۰)</sup> مورد دیگری مؤید این نکته است. لویز رینسر<sup>(۳۱)</sup>، داستان‌نویس شهر آلمانی، اخیراً در نامه‌ای خطاب به یکی از بهائیان نوشته، "البتّه، سال‌ها است که امر بهائی را می‌شناسم. اما، از یک عبارت ناراحت، "الحرّية في اتّباع اوامری".<sup>(۳۲)</sup> من میل ندارم خود را تسلیم احادی نمایم و از کسی تبعیت کنم. من خودم را فقط تسلیم خداوند می‌کنم، و نسبت به نفوosi که ادعاهای سلطه‌جویی و خودکامگی دارند، بیش از همه سوء ظن دارم. به عنوان کاتولیک، خودم را از عقاید جزم‌اندیشانه کلیسا، که بسیار از آن رنج بردم، رها ساختم. به این علت است که نمی‌توانم بهائی بشوم."<sup>(۳۳)</sup>

از اذهان منتقد معاصر با شکاکیت عمیق که نسبت به دین دارند چه نوع درکی را می‌توان انتظار داشت؟ یا از نفوosi که دین را بقایای یک امر کهن، منسخ و محکوم به فنا می‌دانند، یک ناپهنجاری تاریخی جالب ولی در عین حال ناموجّه تلقی می‌کنند، یک مخلوق شاعرانه تفکر بشری محسوب می‌دارند که فقط تا زمانی که توضیحات علمی مبتنی بر عقل و منطق برای عالم وجود نداشت، نوع بشر را همراهی می‌کرد، چه نوع دریافت و استنباطی را می‌توان توقع داشت؟

۲۹- لوح سلیمان، مجموعه الواح مبارکه طبع مصر، ص ۱۵۳

۳۰- وقتی که استدلال او را شنیدم آیه‌ای از قرآن را به خاطر آوردم که می‌فرماید، "يَحْرُفُونَ الْكِلِمَ عَنْ مَوْاضِعِهِ" (سوره نساء، آیه ۴۹) و نیز تفسیر و تبیین حضرت بهاء‌الله را که طبق آن، "مقصود از تحریف همین است که الیوم جمیع علمای فرقان به آن مشغولند، و آن تفسیر و معنی نمودن کتاب است بر هوی و میل خود." (ایقان، ص ۵۷)

۳۱- Luise Rinser

۳۲- کتاب اقدس، بند ۱۲۵

۳۳- مکاتبه شخصی، H. Knospe، ماه مه ۱۹۹۲

بلا تردید، کتاب اقدس برای یک فرد معمولی و متوسط غربی "نقیل" است. این که در سده نوزدهم، زمانی که فلاسفه "مرگ خداوند" را اعلام می‌کنند، خداوند از طریق نماینده و مظهر ظهورش تکلم کرده باشد، عجیب و باورنکردنی به نظر برسد، اماً بسیاری از نفوسي، از جمله کسانی که مدّتها از دین به عنوان منبعی برای نظام اخلاق و اجتماعی، اعراض کرده‌اند، هنوز نسبت به آرمانهای بهائی، یعنی صلح جهانی، اخوت جهانی، ازاله جمیع تعصّبات و نابرابری‌ها، و تعهد این دیانت و مشارکتش در جهت ارتقاء وضعیت کثیری از نفوس انسانی در یکی از خطیرترین و بحرانی‌ترین مقاطع در تاریخ طولانی و پُر فراز و نشیش، احساس همدلی و همنوایی می‌کنند. معهذا، اینگونه نفوس نسبت به قانون ملموس مذهبی باقوعده، مناهی و احکام الزام آورش، با اطاعت مطلق که ایجاب می‌کند نامأнос شده‌اند؛ قانونی که نمی‌توان آن را به مبارزه طلبید، زیر سؤال برد یا مورد انتقاد قرار داد.

نه تنها هنجارهای ملموسی که در کتاب ذکر شده جاذب انتقادهای شگاکان خواهد بود، بلکه علاوه بر آن، می‌توان پیش‌بینی کرد که پدیده قانون‌گذاری الهی و نحوه عملکرد آن در کتاب اقدس با عدم درک صحیح و جدی موافق خواهد شد، چه که با نظام‌های قانون‌گذاری بشری و اقدامات قانونی نوین ما کاملاً متفاوت است. مانند هر آنچه افراد بشر طرح‌ریزی می‌کنند، تصمیم می‌گیرند، تدبیر به خرج می‌دهند و تکمیل می‌کنند، قانون‌گذاری دولتی یک جریان معقول و منطق است. عقل و منطق حکم می‌کند که تدوین هنجارهای قانونی باید سیستماتیک باشد. کتاب اقدس ابدیًّا یک کتاب سیستماتیک احکام نیست. محتوای آن بسیار متغیر و متنوع و بدون نظم مشهود و قابل ملاحظه است.<sup>(۳۴)</sup> فقراتی که به اساسی ترین تعالیم امراض مریبوط می‌شود با تقاضاها، هشدارها، تشویق‌ها، نبوّات، تلویحات و اشارات و غیره دنبال می‌شوند. همانطور که ادیب طاهرزاده می‌گوید احکام، "با فقراتی از نصائح روحانی و تشویقهای معنوی، بیانات وزین و مهم و هدایات الهیه معزوج می‌شوند"<sup>(۳۵)</sup> :

به نظر می‌رسید هیچ الگوی مشهودی برای امتزاج این دو [تعالیم روحانی و احکام] وجود

۳۴- اگر می‌گوییم کتاب الهی فاقد نظم مشهود است، نباید نتیجه گیری کرد که ابدی دارای هیچ نظمی نیست. در قرآن نیز کلام الهی دارای نظمی مشهود نیست [ترتیب سوره‌ها بنا به تصمیم عثمان، خلیفه مسلمین، تعیین شده است (Shorter Encyclopedia of Islam 279)]. اماً، همانطور که تحقیقات انجام شده در انتستیتو تکنولوژی ماساچوست (MIT) نشان داده، طرح و آرایش قرآن کاملاً مبتنی بر عدد نوزده می‌باشد که بر تعداد حیرت‌انگیزی از نمونه‌ها منعکس گردیده است. خلیفه رشاد، امام جماعت مسجد Tucson در آریزونا، گزارشی از نتایج این تحقیق علمی (موسوم به الحسابات الالکترونیه و معجزات القرآن الکریم، بیروت، دارالعلم للملايين، ۱۹۸۳) انتشار داد تا منشأ الهی قرآن را نشان دهد و نتیجه گیری نماید که احتمال این از افراد بشر ابدیًّا نمی‌توانسته کتابی را به این ترتیب بنویسد. نشر جامعه این کتاب اثر او موسوم به Qur'an: Visual presentation of the Miracle (قرآن: معجزه مشهود) (Tucson, Arizona: Islamic Productions, 1982 [ISBN 0-934894-30-2]) می‌باشد. خلیفه به علت انتشار این اثر در مصر شدیداً مورد انتقاد قرار گرفت و به طرفداری از بهائیان که این عدد را مقدس می‌شمارند متهم گردید. طبق مندرجات روزنامه New Straits Times طبع مالزی، مورخ ۲۵ دسامبر ۱۹۹۲، خلیفه مورد سوء قصد قرار گرفته به قتل رسید.

ندارد، و هیچ ارتباط قابل مشاهده‌ای نیز بین آنها نیست. حضرت بهاءالله، بعد از تبیین گزیده ترین تعالیم خود یا بیان برخی از نصایح و اندرزهای خویش، ناگهان موضوع را تغییر می‌دهند و یک یا چند مورد از احکامی را که علی‌الظاهر هیچ ارتباطی با موضوع پیشین ندارد، ارائه می‌فرمایند.<sup>(۳۶)</sup>

### طاهرزاده در مثالی زیبا نحوه نزول کتاب اقدس را توصیف می‌کند:

در نزول کتاب اقدس، می‌توان حضرت بهاءالله را به پرنده‌ای سماوی و بهشتی شبیه نمود که مکان و جایگاهش عالم روحانی، خارج از فهم انسانی، است و در بلندای جلال و شکوه خویش در حال پرواز است. حضرت بهاءالله، در آن مقام و موقف، در خصوص مواضیع روحانی تکلم می‌فرمایند، حقایق امر خویش را بیان می‌کنند، و پرده از جلال و جمال ظهرور خویش برای نوع بشرکنار می‌زنند. این طیر باقی و ازلی روح، از افقی چنان متعالی، ناگهان و به نحوی غیرمنتظری بر وجه جهانِ خاکی فرود می‌آید. در این مقام، حضرت بهاءالله احکام را بیان و تبیین می‌فرمایند. بعد، این طیر دیگر بار پروازش را به عوالم روحانی شروع می‌کند و به اوج افلاک بال و پر می‌گشاید. در اینجا لسان عظمت مجددًا با جلال و اقتدار تکلم می‌کند و برخی از ممتازترین فقراتی را که در کتاب اقدس ذخیره شده نازل می‌فرماید.<sup>(۳۷)</sup>

خود احکام، در خصوص موضوعی که بدان مربوطند، همیشه کلام آخر را بیان نمی‌کنند. گاهی اوقات موضوعی بعداً مجددًا ذکر می‌شود، فی المثل حرمت افیون در بندهای ۱۵۵ و ۱۹۰ آمده، ادای صلوٰة در بندهای ۶، ۱۰ و ۱۸ ذکر شده؛ به قبیله در بندهای ۶ و ۱۳۷ اشاره شده، احکام مربوط به طهارت و نظافت در بندهای ۴۶، ۷۶، ۷۴، ۱۰۶، ۱۰۷ بیان گردیده، نهی از نزاع و جدال در بندهای ۷۳، ۱۴۸، ۹۵، ۱۸۲ ذکر شده؛ به قتل عمد انسان (قتل نفس) در بندهای ۱۹ و ۶۲ مورد بحث واقع شده، قتل غیر عمد نفس در بند ۱۸۸ بیان گردیده، نحوه معاشرت با پیروان سایر ادیان در بندهای ۷۵ و ۱۴۴ ذکر شده است. به این ترتیب یک نظم سیستماتیک را نمی‌توان به راحتی تشخیص داد. یک عالم اهیات پروتستان در رساله‌اش نوشت، "در هرج و مرنج آشفته، دستورالعملهای فرقه، سازمانها، اخلاقیات، و احکام مدنی و احکام جزائی یکی بعد از دیگری ذکر می‌شوند، و بنا به دلخواه، اظهارات شخصی این سلسله احکام را قطع می‌کند."<sup>(۳۸)</sup> یک عالم اهیات دیگر پروتستان، یک محقق شهر آلمانی در مطالعات مذهبی، که بهائیان به او سخت مدیون هستند زیرا یکی از اوّلین نفوosi است که خصوصیت مستقل امر بهائی را تشخیص داد، کتاب اقدس را یک "ملجمه‌ای از دستورالعملها" می‌خواند.<sup>(۳۹)</sup> بعلاوه، استاد مطالعات شرقی در بلژیک موسوم به کریستین کانویر<sup>(۴۰)</sup> کتاب اقدس را "کاملاً آشفته و فاقد نظم

۳۶- همان مأخذ، ص ۲۷۷

۳۷- Rosenkranz, *Die Baha'i* 56 -۳۹

۳۸- Roemer, *Babi-Behai* 109

۳۹- Christian Cannuyer -۴۰

... "خوانده می‌گوید که این کتاب "سبکی بی سر و ته و نامنظم را که از خرد ریزه‌های مختلف تشکیل شده، به نایش می‌گذارد."<sup>(۴۱)</sup>

اما، آنها که خود با تاریخ دیانت بسیار آشنا هستند، باید می‌دانستند که چقدر قضاوتهای آنها نامربوط و نادرست است. کتاب الهی هرگز به صورتی نازل نمی‌شود که نظام تفصیلی تعقیل آن به نحوی منطقی تدبیر شده و بسط یافته باشد. احکام آن ابدأ به شکل طرحی از هنجارهای کلی و انتزاعی که به نحوی منطق و سیستماتیک ساخته و پرداخته شده باشد، ارائه نمی‌گردد. کلام الهی کاملاً متفاوت است. کلامی است متشکل از فیوضاتی مؤگد، به حالتی دوراندیشانه که غلیان و فوران می‌کند. کلامی نیست که چون دستورالعملی کسل کننده و بیروح در عباراتی ساده، به طور سیستماتیک ساخته و پرداخته شده باشد. کلامی است مقدس، الهی، آسمانی و در ذات و جوهر خود ورای تفکر منطق و مقولات آن. بنابراین، تعجبی ندارد که کتاب الهی به نحوی سیستماتیک خود را نشان نمی‌دهد. نه احکام عهد عتیق به شیوه‌ای سیستماتیک ارائه گردید و نه احکام قرآن به نحوی مدّون عرضه شد. بلکه علمای اهلیات و حقوقدانان بودند که بعدها آنها را مدّون ساختند. هورانی<sup>(۴۲)</sup> این نکته را به نحو مطلوب تشرع می‌کند، "قرآن حاوی پیشنهادهایی برای جوابهایی به سؤالات کلی تر اخلاقی نیز می‌باشد، اما این یک کتاب فلسفی یا حتی مربوط به اهلیات نیست."<sup>(۴۳)</sup> همیشه به عهده انسان بوده که احکام الهی را به نحوی سیستماتیک مرتب کند، چه که این پیش‌شرطی اساسی برای استفاده بعدی از آنها است.

علاوه قانون‌گذاری در کتاب اقدس نهایی نیست. این کتاب حاوی تمامی احکام حضرت بهاءالله نیست. برخی از الواح، که بعد از نزول کتاب اقدس از قلم اعلی نازل شده "مکمل حدود و احکام کتاب اقدس محسوب است."<sup>(۴۴)</sup> کتاب اقدس دارای مکملی است که حاوی جوابهای حضرت بهاءالله به سؤالات مطروحه به جانب زین‌المقربین، از مجتهدین سابق عالم اسلام، درخصوص کاربرد احکام می‌باشد. این همراه با اصل اجرای تدریجی احکام الهی<sup>(۴۵)</sup>، یک سیاست غیرسیستماتیک است که ما با توجه به تجارت حاصله در

---

Les - ۴۱  
Baha'is 70)

Hourani - ۴۲

Reason and Tradition 15 - ۴۳

۴- قرن بدیع، ص ۴۳۲

۴۵- در خصوص اجرای تدریجی احکام الهی به مقدمه کتاب اقدس، طبع مرکز جهانی، ص ۱۴ مراجعه شود. اجرای حکم تک‌همسری یک نمونه است. تک‌همسری در کتاب اقدس به لحن صریح تدوین نشده است. نص صریح مرد را از اختیار کردن بیش از دو همسر منوع می‌سازد، و در عین حال تأکید می‌کند که به زوجة واحده قناعت نماید (کتاب اقدس، بند ۶۳). نص اشاره به حمایت حضرت بهاءالله از تک‌همسری دارد. بعد از صعود حضرت بهاءالله، حضرت عبدالبهاء، مبین منصوص تعالیم مبارکه، به وضوح اظهار داشتند که دو همسری منوط به رعایت عدالت و به این ترتیب مشروط به شرط محال است. سیر تدریجی اجرای تک‌همسری منبعث از این واقعیت بود که جامعه مؤمنین در زمان نزول کتاب اقدس، اکثراً از تبار اسلامی و مستغرق در سنت اسلامی ازدواج با چهار همسر قانونی بودند. بعدها، وقتی که سنن قدیمی متوقف شد، رعایت اصل اساسی تک‌همسری صریحاً توسط جانشین منصوص حضرت عبدالبهاء الزامی گشت (به ملحقات کتاب اقدس، ص ۸۳ و نیز ۱۶۶ مراجعه شود).

[توضیح مترجم: حضرت ولی امرالله می‌فرمایند، "سؤال هفتم راجع بتزویج نمودن دو زن در آین واحد فرمودند نهی صریح است زیرا مشروط بشرط محال است." (گنجینه حدود و احکام، ص ۱۷۷) و نیز می‌فرمایند، "تجاوز از یک زوجه ... در این

قانونگذاری بشری، به آن عادت داریم. به هر حال، ما باید آن را پیذیریم و درک کنیم که کلمة الله را باید با مقولات عقل و منطق مورد قضاوت قرار داد، "بر مقتضیات حکمت بالغه الهیه احدي آگاه نه."<sup>(۴۶)</sup> "ارادة الله لم تک محدودة بحدود العباد انه لا يمشي على طرفهم..."<sup>(۴۷)</sup> در اینجا توصیه‌ای مطرح است که ما قبلاً در عهد عتیق دیده‌ایم و با آن آشنا هستیم، "زیرا خداوند می‌گوید که افکار من افکار شما نیست و طریقه‌ای شما طریقای من نیست".<sup>(۴۸)</sup> حضرت بهاء الله بنفسه مایل نبودند کتاب اقدس کتابی مدون از احکام تلقی شود، "لاتحسبن اثنا نزلنا لكم الاحکام بل فتحنا ختم الْحِقَّ المُخْتَوم باصبع القدرة والاقتدار".<sup>(۴۹)</sup>

اما در تفکر غربی، که عمیقاً در نظریه‌های فلسفه روشنفکری ریشه دوانده، این کتاب تحریک آمیز است. مسلماً شور و اشتیاق، یعنی نیروی حیاتی روح روشنفکری فرو مرده است. مردم سوز و سرمای ناشی از انجیاد عقل و منطق ادوار جدید را حسّ می‌کنند، آنها احساس بی سر و سامانی می‌کنند و مشتاق حرارت تجربه روحانی و امنیت متعالی هستند. امروزه بسیاری از نقوص جهان بینی<sup>(۵۰)</sup> را که منحصرأ مبتنی بر عالم ذاتی و فطری است رد می‌کنند. اما، آنها ترجیح می‌دهند به جای آن که "لوحه‌های سنگی"<sup>(۵۱)</sup> جدیدی را که فرامین الهی بر آنها نقشه بسته پذیرند، خود را تسليم بی منطق و تاریک‌اندیشی جدید نمایند. آنها در طالع بینی ستارگان، در درمان از طریق تجسس روح، اقدامات جادویی و علوم خفیّه، افسانه‌های اوّلیه مذهب شئونی<sup>(۵۲)</sup> جستجو و طلب هدایت و تنویر فکر می‌کنند، و بسیاری از آنها با طالع‌بینان و ستاره‌بینان، و نفوسي که فال چای یا فال ورق می‌گیرند به مشورت می‌پردازنند. هر آنچه که در نظر منورالفکرها "تاریک‌اندیشی و دانش‌ستیزی" تلقی می‌شد، مانند جادوگری، ساحری، اعتقاد به جادوگران، فرقه شیطان‌پرستان، اعتقاد به وجود روح در کائنات، حتی مراسم خوبنار باستانی قربانی کردن حیوانات، دیگر بار خود را ظاهر ساخته است. معهذا، اگر همین مردم با شریعت الهی رویرو شوند، به هنگاره‌ایی که، نه بر مبنای انتظارات خود به نام

ایام محرومیت از حق انتخاب در جامعه و از عضویت مخالف روحانیه است ... قرار قطعی و حکم نهائی راجع بامنای بیت عدل اعظم است" (همان مأخذ)

جناب اشراق خاوری در گنجینه حدود و احکام (پاورق صفحه ۱۷۸) با استناد به دو آیه از قرآن کریم استدلال می‌کنند که در اسلام نیز ازدواج با بیش از یک زوجه حرام است: "در شریعت اسلام هر چند تا چهار زن را جایز دانسته بقوله تعالی، "فانکحوا ماطب لكم مِنَ النِّسَاءِ مُشْتَى وَ ثَلَاثٌ وَ رَبِيعٌ" (سوره نساء آیه ۴)، ولی در همین آیه می‌فرمایند، "وَإِنْ خَفْتُ أَلَا تَعْدُلُوا فَوَاحِدَةً" و در آیه ۱۲۹ همین سوره نساء اجرای عدالت را که شرط اعظم تعدد زوجات مقرر فرموده محال دانسته و بكلمة لن آن را مؤکد فرموده بقوله تعالی، "وَ لَنْ تَعْدُلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَضْتُمْ". با این حکم محکم مسلمین خیراندیش از راه هوی بتحریف حکم خدا اقدام کردند و برای کلمه عدالت در تفسیر قرآن مجید در ذیل این آیه انواع متعدد قرار داده‌اند".

۴۶- تجلی دوم از لوح تعجیلیات، مجموعه اشرافات، ص ۲۰۲

۴۷- لوح اشرافات، مجموعه اشرافات، ص ۹۹

۴۸- کتاب اشعیا، باب ۵۵، آیه ۸

۴۹- کتاب اقدس، بند ۵

Weltanschauung - ۵۰

۵۱- مقصود لوحه‌های سنگی است که در سفر خروج تورات ذکر شده و ده فرمان خداوند بر آنها نقش بسته است - م - ۵۲- shamanism یک پدیده مذهبی متمرکز بر شئون، شخصی فرو رفته در حالت خلسه که معتقدند دارای قوّه‌ای برای شفای بیماران است و با عالم بعد ارتباط دارد. این اصطلاح منچوری در اصل به معنای "شخصی که می‌داند" می‌باشد (دانشة المعارف بریتانیکا).

عقل و منطق که قبلًا خود را از شر آن خلاص کرده‌اند، در نظرشان عجیب و غریب جلوه می‌کند خُرده می‌گیرند و طریق انتقاد می‌پویند.<sup>(۵۳)</sup> یکی از جملات قصار پاسکال به ذهن متبار می‌شود که، "آنها منکران بدیهیاتند. معجزه‌های وسپازین"<sup>(۵۴)</sup> را باور می‌دارند تا به معجزات موسی اعتقاد نداشته باشند.<sup>(۵۵)</sup>

آیا دلیل این نگرش متناقض چیست؟ بدیهی است ریشه در میل بشر به آزادی دارد، آزادی به این که طبق اصرارهای خویش تصمیم بگیرد که چه امری صحیح و چه امری غلط است؛ آزادی برای انتخاب طریقه زندگی خویشتن. خودمختاری اخلاق انسان یکی از اعتقدات جزئی جامعه غیرمذهبی است. خصوصیت غیرشرطی و الزام آور شریعت الهی و مطلق بودن آن است که انسان امروزی از آن فرار می‌کند، همانطور که جن از بسم الله در گریز است. در عوض، در منابع دانش سنتیزانه حقیقت است که به نظر می‌رسد انسان راحتی، معنی، الهام، تحقیق آمال، روشنفکری و توسعه حیطه آگاهی را می‌یابد، اما در تحلیل نهائی، این منابع از فرد هیچ چیز مطالبه نمی‌کنند. طبق پیامی که آنها می‌دهند، انسان حالت الهی و ملکوتی را در نفس خویشتن دارد. به این علت است که می‌تواند حقیقت، معیارها و هدایت لازم برای زندگی را تنها با توجه به درون خود کشف کند. طبق این نظریه، هر کسی می‌تواند آنچه را که برای او بهترین است انتخاب کند، زیرا تمام طریق از اعتباری مساوی برخوردارند. مقولات صحیح و غلط، خیر و شر دیگر وجود ندارند. این جو خودکامگی و مطلق‌گرایی ماوراء طبیعی که در آنجا هر چه واقع می‌شود دلیلی برای موقیتی چنین جایگزین‌هایی است که به جای رستگاری عرضه می‌گردد، چه دلیلی دارد که چنین جذاب می‌گردد؟ آنچه که باعث می‌شود جذاب جلوه نماید این است که هیچ چیز نمی‌طلبد. همه می‌توانند از آزادی مطلق برخوردار باشند.<sup>(۵۶)</sup> این اندیشه‌ها به مراتب آسانتر و سریع‌تر از دیانتی که مبتنی بر آثار الهی و دارای الواحی از شریعت جدید است که اوامر مطلق و بلاقید و شرط دارد که بدو می‌گوید، "باید چنین کنی!"، طرفداران و پیروان را به خود جذب و جلب می‌کند.

برای برقرار کردن یک گفتگوی هدفمند با جهان و نیز مساعدتی به درک خود ما از امر الهی، عمیق شدن در اصول اساسی عقیدتی دیانت خودمان به تنها بی کافی نیست؛ ما باید معیارهای جامعه معاصر غیرمذهبی را نیز بدانیم و درک کنیم، و بفهمیم که آنها پارامترهای مطلق بالاتر از انتقاد نیستند. بلکه آنها نتیجه جریانی تاریخی و ضرورةً نسبی هستند. ما باید درک کنیم هر آنچه که مسلم انگاشته می‌شود و مصون از انتقاد تلقی می‌گردد، اگرچه منبعث از جریانی تاریخی باشد، باید طبق "قسطاس الهی"<sup>(۵۷)</sup>، یعنی کلام الهی در این عصر و

-۵۳- به کتاب اخیر من تحت عنوان *Heilsgeschichte und Paradigmenwechsel* صفحات ۲۸ به بعد مراجعه کنید.

-۵۴- امپراطور روم از ۶۹ تا ۷۹ میلادی Vespasian

-۵۵- "Incredules les plus credules. Ils Croient les miracles du Vespasian, pour ne pas croire ceux de Moïse" (*Pensees* B 816)

-۵۶- در خصوص نهضت عصر جدید به اثر نگارنده تحت عنوان *Heilsgeschichte und Paradigmenwechsel* صفحات ۲۷ به بعد مراجعه نمایید. (متن انگلیسی آن عنقریب آماده خواهد شد).

-۵۷- توضیح مترجم: طبق مأخذی که نویسنده داده است، این عبارت در کتاب مستطاب اقدس به صور مختلف نازل شده است: "قسطاس الحق" و "قسطاس الاعظم" (بند ۹۹)، "قسطاس الهی" (بند ۱۴۸ و ۱۸۳). در ترجمه انگلیسی، مورد

زمان، سنجیده شود. در ادوار آشفتگی‌های روحانی، وقتی که پیامبر جدید الهی با نوع بشر تکلم فرموده، همیشه پذیرفتن این اصل که کلام قدسی که این میزان را تشکیل می‌دهد معیار و ملاک می‌باشد، نه "اوهام بشر"،<sup>(۵۸)</sup> دشوار بوده است.

حضرت بهاءالله اضطرابی را که کتابشان برخواهد انگیخت پیش‌بینی فرموده‌اند، کتابی که در وصفش فرموده‌اند، "هذا روح الكتب قد نفح به في القلم العلى و أنتفع من في الائشاء."<sup>(۵۹)</sup> آن حضرت در خصوص "امر يفرع من في السموات والارض" سخن می‌گویند که باید به "فزع الاضيع من النظام"<sup>(۶۰)</sup> تشبیه شود. بدین لحاظ ایشان توصیه می‌فرمایند که باید حکمت، حزم، احتیاط و دوراندیشی را مراعی داشت، و هدایت می‌فرمایند که "باید به کمال محبت و بدباری ناس را به بحر معانی متذکر نمود"، واز هر آنچه که "سبب ضوضاء و نفاق و نهاق نفوس غافله گردد"<sup>(۶۱)</sup> باید اجتناب نمود. حضرت بهاءالله اطمینان می‌دهند:

أي عباد أَكْرَرْ دِرِّ اِيَّامِ مشهودٍ وَ عَالَمٍ مُوجُودٍ فِي الْجَمْلَهِ اَمُورٍ بِرِّ خَلَافِ رَضَا اَزْ جَبْرُوتِ قَضا وَاقِعٍ  
شُود دِلْتَنَگَ مشوید که اِيَّامِ خوشِ رَحْمَانِي آَيَدَ وَ عَالَمَهَايِ قَدْسِ رَوْحَانِي جَلَوَهْ نَمَىَدَ وَ شَمَارَادَرَ  
جَمِيعِ اِيَّامِ وَ عَوَالَمِ قَسْمَتِي مَقْدَرٌ وَ عِيشَى مَعِينٌ وَ رَزْقِي مَقْرَرٌ اَسْتَ، الْبَتَّهْ بِجَمِيعِ آَنَهَا رَسِيدَهْ وَ  
فَائزَ كَرَّدِيدَ.<sup>(۶۲)</sup>

لَوْ اطْلَعَ النَّاسُ بِأَصْلِ الْأَمْرِ لَمْ يَجْرِعواْ بِلِ اسْتَبَشُرُواْ وَ كَانُواْ مِنَ الشَّاكِرِينَ.<sup>(۶۳)</sup>

اول به unerring balance (میزان خطاناپذیر)، مورد دوم به perfect Balance (میزان کامل)، و مورد سوم به infallible Balance (میزان مصون از خطأ) ترجمه شده است.

۵۸- نقل ترجمه بیان حضرت بهاءالله، از کتاب دور بهائی، صفحه ۲۵

۵۹- مقاله‌ای در معرفی کتاب اقدس، ص ۱۷ / اسرارالآثارج ۱، ص ۱۶۵

۶۰- لوح رضوان العدل، آثار قلم اعلى ج ۴، ص ۲۵۳ / مائدۃ آسمانی ج ۴، ص ۱۶۰ (حرف ع، باب ۳)

۶۱- مقدمه کتاب اقدس، طبع مرکز جهانی، ص ۱۳

۶۲- لوح احمد فارسی، مجموعه الواح مبارکه طبع مصر، ص ۳۲۹

۶۳- لوح رضوان العدل، مائدۃ آسمانی جلد ۴، ص ۱۶۰ / آثار قلم اعلى، ج ۴، ص ۲۵۳